

Dr. Oláh György

Nobel-díjas egyetemi tanár, a BME tiszteletbeli doktora

*1927-ben született Budapesten.
Vegyészmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte, száma: 532.*

1999-ben arany, 2009-ben gyémánt oklevelet kapott.

Pályafutását az Egyetem Szerves Kémia Tanszékén kezdte Zemplén Géza professzor munkatársaként. 1954-ben az MTA Központi Kémiai Kutatóintézetébe került, ahol egy szerves kémiai kutatócsoportot vezetett, majd igazgatóhelyettes lett. 1956-ban eltávozott az országból. 1957 és 1964 között Kanadában, majd egy évig az USA-ban dolgozott, mint a Dow Chemical kutatója. Ezután egyetemi tanárnak hívták a clevelandi Western Reserve Egyetemre. 1969-kutató kutató professzorként egy kutatócsoport vezetésével bízták meg. 1977-ben a Dél-Kaliforniai Egyetemen kapott professzori állást és a Loker Szénhidrogénkutató Intézet igazgatója lett, ahol a mai napig is dolgozik. Az USA nemzeti Tudományos és Művészeti Akadémiájának tagja, 1990-től az MTA tiszteletbeli tagja. Tizenegy különböző egyetem választotta tiszteletbeli doktorává. Tudományos tevékenységét nagyszámú tudományos publikációja, monográfiái, szabadalmi stb. jelzik. Főbb művei: Friedel-Crafts Reactions I-IV, Carbonium Ions I-V, Friedel-Crafts Chemistry, Carbocations and Electrophilic Reactions, Halonium Ions, Superacids, Hypercarbon Chemistry, Nitration, Cage Hydrocarbons, Electron Deficient Boron and Carbon Clusters, Synthetic Fluorine Chemistry, Hydrocarbon Chemistry. Az utóbbi években a metanol tüzelőanyag-cellák fejlesztésében, a metanolgazdaság koncepciójának és folyamatainak kidolgozásában ért el kiemelkedő eredményeket.

A kémiai Nobel-díjat 1994-ben kapta meg „a karbokationok kémiájához való hozzájárulásáért”. Számos más magas kitüntetés birtokosa.

Az Egyetem Szenátusa **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.